

PERLICKE - PERLACKE!

(Perlicke - Perlacke!)

Komedie in vijf bedrijven

door

LUTZ BACKES

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PERLICKE - PERLACKE! / PERLICKE - PERLACKE!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUTZ BACKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Somnambulus - hypnotiseur

Vera Messing - zakenvrouw

André Messing - haar man, archeoloog

Harry Kniffling - advocaat, huisvriend van de Messings

Dr. BOLLAND - vrouwelijke psychiater

DECOR:

Woonkeuken van het echtpaar Messing.

PAUZE:

Na het derde bedrijf.

EERSTE BEDRIJF

Eerst is het stikdonker. 'Ruimte-muziek'. (New Age?) Een STEM klinkt door een luidspreker.

STEM: Hooggeëerd publiek! Ik heet u welkom in een fascinerende, unieke demonstratie van het schijnbaar onmogelijke! In deze show van het Onbegrijpelijke zwerft u door uw onderbewustzijn. Somnambulus, de drievoudig wereldkampioen Massahypnose zal u thans allen in trance brengen. Laat u gevangen nemen door zijn unieke, indrukwekkende Hypnose-show!! *(spot aan. Hypnotiseur Somnambulus: in zwarte of zwart-zilveren outfit. Zwart-met grijs doorspekte haren, zwarte wenkbrauwen, zwarte baard, de stekende ogen wijd opengesperd in de lichtkegel. Op zijn borst schittert een amulet. Alleen zijn gezicht en de amulet zijn verlicht. Wanneer hij zijn armen omhoog heft, ziet men ook zijn bezwerende handen)*

SOMNAMBULUS: *(spreekt rustig en indringend)* Dames en Heren. Voorwaarden voor een goede hypnose zijn: ontspanning en concentratie. Gaat u daarom gemakkelijk in uw stoel zitten en ontspant u zich zo veel mogelijk. Nu wordt het alfa-ritme in uw hersenen geactiveerd en kan trance opgeroepen worden. In deze toestand van los-zijn van de wereld om u heen zult u met plezier de gebeurtenissen hier op dit toneel volgen, een spel dat u waarschijnlijk afgewezen had wanneer u bij uw volle bewustzijn was. Ook zult u onder invloed van mijn suggestieve kracht tot het einde van de voorstelling in de zaal blijven. Ook wanneer u liever naar huis zou gaan. Maar puur door de kracht van mijn wil kunt u dit gebouw niet eens verlaten in de pauze, maar u zult op ons koude buffet afstormen met de waanzinnig hoge prijzen, sandwiches verorberen en de minderwaardige alcoholische dranken zonder morren drinken, en dit etablissement inkomsten in overvloed verschaffen. Want IK, de grote Somnambulus, houdt u vast in mijn metafysische web, waarmee u door de bezweringsformule van wijlen mijn collega Faust aan mijn wil gebonden bent. De formule die ik daarvoor gebruik is: **Perlicke!** En pas het tweede woord van zijn toverspreuk, **Perlacke!** verlost u uit de omhelzing van de hypnose. En nu geachte áánwezigen, zult u zo dadelijk áfwezig zijn, wanneer u zich op deze amulet concentreert. *(de lichtbundel wordt kleiner en concentreert zich op de glimmende amulet en zijn gezicht)* U bent nu helemaal ontspannen. U vergeet alles - het dure toegangkaartje, de reuk uit de mond van uw buurman, de ruzie die u vandaag met uw wederhelft had, het knellen van uw bretels, de

inspecteur van belastingen - vergeten - vergeten - vergeten! U kijkt nu alleen nog maar naar dit kleinood uit een Oudegyptische tijd, dat ooit eigendom was van Farao Hyksos van de zestiende Dynastie, en hem dankzij zijn inwendig verborgen krachten, tot macht en aanzien bracht. *(onderbreekt zichzelf geërgerd, terwijl de lichtkegel groter wordt)* Hé, u daar, op de voorlaatste rij! Ja, ik bedoel u! Als u het allemaal zo lachwekkend vindt, verdwijnt u dan alstublieft en wel ogenblikkelijk! In plaats van deze rituele handeling hier te verstoren! *(gaat weer in hypnose-houding staan. **Geconcentreerd licht**)* Richt uw aandacht weer op dit sieraad. Dompel u in uw innerlijk - ook al is het u daar van tevoren nooit bevallen. Zak dieper - en dieper - en dieper - en dadelijk bent u helemaal weg. **Perlicke!** Het spel kan beginnen! *(spot uit)*

TWEEDE BEDRIJF

Huiskamer van het echtpaar Vera en André, keurig ingerichte middenstandswoning. Twee of drie deuren, één raam. De ene deur is de toegangsdeur. De andere deur gaat naar de overige kamers in huis, of men gebruikt hiervoor twee deuren. Tafel met drie stoelen. Een buffet met telefoon, flessen, glazen. Aan de muur hangt een kopie van een Oudegyptische schildering.

ANDRÉ: *(luchtig gekleed. Leeftijd ongeveer gelijk aan die van de andere spelers, alleen Somnambulus wijkt daarvan af. Hij dekt de koffietafel voor twee personen. Brengt een koffiekannet binnen, schenkt in, gaat nogmaals naar de keuken en komt terug met een taart met daarop brandende kaarsen. Gaat op de middelste stoel achter de tafel zitten en zingt)* Happy birthday to me, happy birthday to me, happy birthday, dear André, happy birthday to me! *(hij blaast de kaarsjes uit, pakt een stuk taart, eet en drinkt. De telefoon gaat. André neemt op)* Met André Messing... Hallo mammië!... Hartelijk dank, lieve mammië, het doet me plezier dat je me op mijn verjaardag... Waar bel je vandaan? Hotel Menahouse in Cairo! Oh, dan kun je mijn geliefde pyramides zien... Wat voor weer is het...? Ach natuurlijk, altijd hetzelfde: zon, zon en nog eens zon!... Hoofdpijn? Neem nog een pyramidon. Hoe lang blijf je nog in Egypte?... Zo, en overal naartoe waar ik gegraven heb... Ja, hoofdzakelijk in Luxor... Nee, ik ben niet kwaad omdat je nu op reis bent in het Nabije Oosten, maak vooral veel van zulke reizen zolang je het lichamelijk nog aan kan... Het is maar een gewone verjaardag hoor, ik ben geen veertig of vijftienveertig of zoiets geworden... Nog veel plezier, mammië... Dank je wel... Nee, het cadeau uit Egypte is er nog niet... Met expeditiebedrijf Zuidwaarts? Dan komt het beslist vandaag. Ze zijn heel punctueel... Nee, Vera is nog naar de een of andere zakelijke transactie toe... Natuurlijk is haar cliënt dood, anders kon ze de zaak niet tot een goed einde brengen... Bij het begin van de zakenrelatie leefde hij nog. Hij heeft zijn begrafenis zelf nog geregeld... Vera? Die zei ook, dat mijn verjaardag verrassing met de post zou komen... Toch wel, mammië, je schoondochter zorgt goed voor me. Ik heb alles wat ik nodig heb. En koken kan ze!... Natuurlijk, niet zo goed als jij, en het lukt haar alsmaar niet om dezelfde smaak aan de griesmeelpudding te geven, maar ach... ik ben er tevreden mee. Vera heeft een verjaardagstaart voor me gebakken. Ze maakt best wel tijd voor me, als het lukt. Een begrafenisonderneming draait altijd met horten en stoten. Soms sterven de mensen bij bosjes

tegelijk en soms nemen ze er alle tijd voor... Nee, mammié, voorlopig alleen nog theoretisch onderzoek; de regeringen hebben geen geld meer voor opgravingen... Nou, ik ben echt nieuwsgierig wat je me vanuit Egypte stuurt. *(de deurbel gaat)* O, dat zal het expeditiebedrijf zijn; de post komt elke dag later. Heel gauw: dag mammié, tot horens, mammié... Wat, wil je aan de lijn blijven, je bent nieuwsgierig hoe ik je cadeau vindt?... *(er wordt weer gebeld)* Ja, ik kom! Niet ophangen, mammié. *(hij doet de huisdeur open)* Dat zal toch niet waar zijn! Harry Kniffling, hoe kom jij hier terecht? Kom binnen, kom binnen. *(Harry in zwart pak en met een zwarte das. Hij is ongeveer even oud als André. André pakt de telefoon weer op)* Moet je je voorstellen, mammié, wie er net binnenkomt! Mijn schoolkameraad Kniffling... ja, Harry... *(tegen Harry)* Je moet de groeten van mijn moeder hebben...

HARRY: Doe haar de groeten maar terug!

ANDRÉ: Hij jou ook. Dus, mammié, ik zeg nu bye-bye, want anders wordt het bellen vanuit Cairo hiernaartoe veel te duur... O ja, dat is waar ook, je wederhelft heeft meer dan genoeg. En mijn koffie wordt koud... Je belt later vandaag nog weer? Dan is het pakje er vast en zeker. Goed... Nou, lieve mammié, nogmaals hartstikke bedankt voor je belletje... Mammié, niet huilen hoor... Ja, ik weet wel dat ik je enige zoon ben. Jij bent toch ook mijn enige moeder... Doe!! *(legt neer)* Ach ja, mijn mammié is altijd op reis.

HARRY: Ik ken je moeder eigenlijk alleen maar in haast, ze was altijd al onderweg. Heb ik goed gehoord dat ze nu in Cairo zit?

ANDRÉ: Ze is al weer een jaar of twee op wereldreis. De oude dame heeft nog een portie energie om U tegen te zeggen! Ik zou het veel te vermoeiend vinden om de hele wereld te gaan bekijken.

HARRY: Ik ook. Dan rijd ik liever ergens anders heen...

ANDRÉ: Wat mooi dat ik je eindelijk weer eens zie, ouwe rechtsverdraaier. Drink je een kop koffie mee? Ga zitten, dan pak ik nog een kopje. *(schenkt koffie in, geeft hem een stuk taart)*

ANDRÉ: Helemaal in 't zwart, Harry? Is er iemand gestorven?

HARRY: Mijn oom, advocaat Draaihoek.

ANDRÉ: Was dat jouw oom? Die is vanmorgen begraven.

HARRY: Ik kom juist van zijn laatste rustplaats. Ja, en ik neem zijn zaak over, dat wil zeggen, ik heb hem al overgenomen. Hij heeft me bij zich laten komen toen hij naar het ziekenhuis moest.

ANDRÉ: Je had toch een eigen kantoor?

HARRY: Nee, ik was de koelie van mijn pa, maar nu ben ik eigen baas.

ANDRÉ: Heb je al een geval in behandeling?

HARRY: Op 't ogenblik werk ik nog aan de lopende zaken. Vandaag kwam er een brief van een vrouw, die een klacht indient vanwege het vaderschap. Moet je horen: *(haalt de brief tevoorschijn)* Edelachtbare Heer Advocaat, aangezien ik nu verlost ben, kan ik opnieuw geladen worden..." *(bergt de brief op)*

ANDRÉ: *(lacht. Dan)* Je verzamelt nog altijd van die stijlbloempjes, zoals vroeger op het internaat!

HARRY: Anders zou het leven veel te saai zijn.

ANDRÉ: Mens, Harry, mooi dat je gekomen bent. En uitgerekend op mijn verjaardag. Dat moeten we vieren!

HARRY: Je bent jarig? Daarom die taart!

ANDRÉ: *(heft zijn kopje)* Proost! Neem nog een stuk taart.

HARRY: Op je gezondheid! Zeg, kun je die kaarsjes ook opeten?

ANDRÉ: Geen idee. Je kunt 't proberen.

HARRY: *(neemt een hap van een kaarsje)* Smaakt naar was.

ANDRÉ: Is het ook.

HARRY: Hoe oud ben je nu eigenlijk? Och natuurlijk, vandaag ben je weer even oud als ik, je was steeds een half jaar jonger.

ANDRÉ: Dat is in de loop van de jaren niet echt veranderd.

HARRY: Tjonge, André, ik heb niks voor je meegebracht... Ja, toch wel: ik heb iets bij me voor mijn oude schoolvriend, dat meer waard is dan geld of goederen, en dat krijg je nu van me. *(staat opgewekt op. André staat ook op)* Mijn hand! *(ze geven elkaar een hand)* Denk maar niet dat ik gierig ben. Ik nodig je voor vanavond uit voor een etentje. Dan gaan we naar de Wintertuin op het Beethovenplein en trommelen een paar vrouwtjes op - net als vroeger.

ANDRÉ: Dat zal moeilijk worden.

HARRY: *(niet te stuiten)* Welnee, helemaal niet. Daar treedt op 't ogenblik een hypnotiseur op, Somnambulus noemt hij zich. Je herkent onmiddellijk de meisjes die gemakkelijk over te halen zijn. Dat zijn de meisjes die bij deze Schizo-show zo weg zijn. We dringen ons gewoon aan deze wilszwakke slakken op en slepen ze weg. Mijn huis is nog niet goed ingericht, maar jij hebt hier genoeg plaats, of niet soms?

ANDRÉ: Dat wel, maar...

HARRY: Wat maar! Of... ben jij nog net zo verlegen als vroeger? Nou, jongen, dan help ik je toch! Net als toen we onze studentenkamer samen deelden. Ik hits de hete dochters op, en dan pak jij het ene snoepje en ik het andere. En als ze ons allebei bevallen, dan gaan we 'boompje wisselen' spelen. Net als toen met Nellie en... Lena?

ANDRÉ: Vera.

HARRY: Ja, Vera! - Nu schiet het me weer te binnen. Vandaag op het kerkhof - dat was zij! Daar heb ik haar gezien. Ze ziet er nog prima uit. Het is toch al wel... tjonge, wat is dat al lang geleden! Ze heeft mij vast niet gezien. Of niet willen zien. Waarom was zij op de begrafenis van mijn oom?

ANDRÉ: Zakelijk.

HARRY: Ze was zeker klant bij mijn oom.

ANDRÉ: Net andersom.

HARRY: (*luistert niet eens*) Tjonge-jonge, wat een pittige meid! Zo scherp als een scheermes! En pienter, maar ze wilde veel te vaak gelijk hebben.

ANDRÉ: Voor iemand die advocaat wilde worden, was ze toch een prima proefkonijn?

HARRY: Bij rechtsgeschillen wil ik verdienen en er niet op toeleggen. En toen ik merkte dat ze op jou viel, heb ik haar aan jou overgelaten. (*dwepend*) En een pracht van een boezem, de mooiste die ik ooit in mijn mond gehad heb. En stevig!

ANDRÉ: Tegenwoordig niet meer zo.

HARRY: Kan ik me indenken: de voortdurende aantrekkingskracht van de aarde... (*maakt met beide handen een beweging van zijn borst naar beneden*) Ze wilde dokter worden. En toen hing ze haar medicijnenstudie aan de wilgen, vanwege een erfenis.

ANDRÉ: Een uitvaartbedrijf.

HARRY: Wat jij toch allemaal weet. (*lacht*) Een uitvaartbedrijf, dat is een goeie! Ze dacht natuurlijk, waarom zou ik bij hem klant moeten zijn, als ik ook zijn laatste afnemer kan zijn... Nu snap ik ook, waarom ze me op het kerkhof niet gezien heeft: ze was te druk met haar klant bezig. Zeg, ik heb eens gehoord dat ze met een of andere oen getrouwd is. Ken jij hem?

ANDRÉ: Wie kent zichzelf niet?

HARRY: Oké, vanavond pikken we dus twee grietjes op?

ANDRÉ: Ik ben bang dat daar ruzie van komt.

HARRY: Hoezo?

ANDRÉ: Mijn vrouw zal het vast niet goed vinden. Zoals ik haar ken, gunt ze me zoiets absoluut niet.

HARRY: Wat kan je vrouw er nou op tegen hebben wanneer twee ouwe schoolkameraden eens een keer een avondje gaan stappen... wat?! Jij bent getrouwd? Jij, ouwe sul, je hebt er toch eentje genomen?

ANDRÉ: Zo heeft zij het ook letterlijk gezegd. (*de sleutel in de voordeur wordt omgedraaid*) Daar komt ze trouwens net aan. (*Vera komt binnen, volledig in het zwart gekleed: japon, schoenen,*

kousen, hoed met sluier. Ze is bijna net zo oud als André en Harry. Harry staat geschrokken op. André blijft zitten) Hallo, Vera.

VERA: *(bars)* Je kon niet eens met koffie wachten tot ik terug was?
(doet hoed en sluier af en gaat naar de kamer ernaast)

ANDRÉ: Ik kon toch niet weten, wanneer je thuis zou komen?

VERA: Ik had je gezegd, om vier uur.

ANDRÉ: En nu is het vijf uur. En bovendien kwam er bezoek voor mij.
Ken je hem nog? *(Vera komt terug)*

HARRY: Dag, Vera. Ik heb je al op het kerkhof gezien. Maar jij had mij niet in de gaten, denk ik. Of ben je me al helemaal vergeten?

VERA: Was dat maar waar... Harry, welke boze geest heeft je hier terecht laten komen?

HARRY: Dezelfde die mijn oom gehaald heeft. En die heb je net onder de grond geholpen. Loopt je zaak goed?

VERA: Er wordt altijd nog doodgegaan, maar jammer genoeg niet meer zo vroeg als vroeger. En omdat de oudjes niet vanzelf het bijltje erbij neergooien, worden ze eerst gedumpt in het bejaardenhuis. En tot zolang hebben ze op het kerkhof een verkorte werktijd. Maar in elk geval zorgt dat er wel voor, dat mijn zaak vanwege het slechte geweten van de erfgenamen er veel profijt van heeft... Zeg, André, wat heb je eigenlijk van je vriend gekregen?

ANDRÉ: Hij heeft me uitgenodigd voor een etentje, vanavond.

VERA: Prima, prima, dan heb ik vanavond rust.

HARRY: Jij gaat natuurlijk mee, Vera. Ik laat een tafel reserveren.

VERA: Mij best, dan hoef ik tenminste niet te koken. *(kortaf tegen André)* Hoe zit het, André, krijg ik eindelijk een kop koffie van je?
(gaat aan tafel zitten)

ANDRÉ: *(staat op en gaat naar de keuken)* Natuurlijk, lieverd, neem me niet kwalijk, lieverd. *(komt terug met een kopje en een bordje en schenkt Vera in)* Mammie heeft me zonet opgebeld. Uit Cairo! Ik ga me eerst een beetje opknappen. *(af)*

VERA: *(roept hem achterna)* En trek iets fatsoenlijks aan! - En scheer je eindelijk eens! *(tegen Harry)* Net of je het tegen een klein kind hebt.

ANDRÉ: *(roept)* Ik ga me ook even douchen!

VERA: Denk eraan, dat je daarna schoon ondergoed aantrekt!

HARRY: Kom nou, Vera, hij is volwassen.

VERA: Hij en volwassen? Alleen lichamelijk! Psychisch is hij een tiener. En hij zit nog altijd aan de navelstreng vast, dat moederskindje. Hij aanbidt het ouwe mens, dus voor mij bleef er niet veel meer over.

HARRY: 't Is veel meer verlangen naar een moeder dan liefde. Zij heeft zich praktisch nooit om hem bekommerd. Ze was vroeger een schoonheid en had veel charme. De mannen zwermde om haar heen als bijen om een korf. En ze reisde constant met een of andere rijke knakker de wereld door. Eerst had André een min, daarna kwam hij in een kindertehuis waar hij door zogenaamde tantes werd opgevoed, en tenslotte verdween hij in een internaat, waar wij vriendjes werden. Familie, kinderjaren, huiselijke warmte, hij weet niet eens wat het is. En nu is hij op zoek naar zijn verloren jeugd en daarom zo'n zachtgekookt ei.

VERA: Jij zat toch ook op het internaat en jij bent geen softie geworden.

HARRY: Ik was toen al twaalf. Ik moest naar het internaat omdat geen enkele school me meer wilde hebben. Ik ben van vier scholen weggestuurd wegens wangedrag.

VERA: In dat opzicht ben je nog niets veranderd. Waarom hebben ze je wel in het internaat laten blijven?

HARRY: Het was een privé-geval en mijn vader betaalde smartegeld aan de schoolfrikken.

VERA: Dat is mij egaal. André is oud genoeg en hij is intelligent genoeg. Per slot van rekening heeft hij een uitstekende opleiding genoten, zegt mijn schoonmoeder altijd.

HARRY: Klopt als een bus! Zolang hij niet bij haar op vakantie was.

VERA: Goddank is mammie de meeste tijd onderweg en kan ze niet altijd haar neus in ons huwelijk steken.

HARRY: Alleen in je huwelijk en niet in je bedrijf? Dat verbaast me erg van haar.

VERA: Nee, niet in de zaak. Ik had haar trouwens maar wat graag in mijn zaak gezien. Liggend. Maar hoe dan ook, André heeft met succes gestudeerd. Egyptologie en archeologie, en cum laude gepromoveerd. En een paar spectaculaire opgravingen gedaan. Hij heeft onder andere in het Dal der Koningen de voorloper van onze batterij gevonden! Dat was overigens wel de laatste keer dat hij gewerkt heeft. Behalve dan in bed, want daar is hij heel vlijtig.

HARRY: Jij toch ook?

VERA: Ja, vroeger. Ga jij maar eens dag in dag uit tussen de doodkisten staan. Zoiets alleen al is dodelijk voor je sexleven. En dan, buiten werktijd moet je rond als aanzegger, organiseer je de plechtigheden, ga je naar de kranten en regel je de meest huichelachtige advertenties - de meeste mensen zijn er niet toe in staat, enzovoort, enzovoort! Je hebt er geen idee van, Harry, wat een toestanden je veroorzaakt als je de pijp uit gaat!

HARRY: Eerlijk, Vera, vanwege onze oude vriendschap, zou ik dat met alle genoegen aan jou overlaten.

VERA: **Die** zaak zou ik me niet graag laten ontgaan. Nou, en dan kom je bekaf thuis, en dan zit daar die niksnut van een echtgenoot en roept om het avondeten. Die heeft zogenaamd zitten studeren. Niks stofzuigen, de was is niet gestreken, het is overal een rotzooi van heb-ik-jou-daar en dan moet het liefhebbende vrouwtje ook nog klaar liggen voor de echtelijke plichten. De edele heer heeft de hele dag om geklungeld, die is natuurlijk zo fit als een hoentje, en ik ben kapot. Nee, dank je wel! Het zit me allemaal tot hier - (*houdt haar hand onder haar kin*) vol!

HARRY: Waarom ben je dan met hem getrouwd? Je kende hem toch lang genoeg, zou ik zeggen.

VERA: Ten eerste had André helemaal niets. En ten tweede: hij wilde hoe dan ook met me trouwen. Jij wou toch immers niet, meneer de advocaat. En om alleen maar je speeltje in bed te zijn - dat vond ik te weinig.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto